

اعلامیه مطبوعاتی

دوستی با کفار، خودکشی سیاسی و نظامی است!

(ترجمه)

کتر از ۴۸ ساعت قبل از پایان مهلتی که ترکیه به رژیم سوریه داده بود تا از مناطق تحت دیدبانی ترکیه خارج شود، حمله جنایت کارانه‌ای بالای نیروهای ترکیه انجام شد. روسیه ادعا کرد که به سربازان ترکیه حمله نکرده است، بلکه "تروریست‌ها" و اعضای ارتش ترکیه در آن محل با یکدیگر درگیر شدند و از مختصات مواضع شان مطلع نبودند. هالوسی آکار، وزیر دفاع ترکیه، بیانیه روسیه را تکذیب کرد و اظهار داشت که "طرف روس کاملاً از این قضیه مطلع بود، اما بازهم به حملات هوایی اش ادامه داد." با این حال ترکیه از سرزنش روسیه برای این حمله خودداری کرد و اصرار داشت تا به "ناتو" مراجعه کند. از جانب دیگر، درخواست ترکیه از ناتو برای اجرای ماده ۴ نیز پذیرفته نشد؛ ماده‌ای که مبنی بر آن، دولت‌ها هر زمانی که تمامیت ارضی، استقلال سیاسی و امنیت خود را در خطر ببینند، با یکدیگر به مشورت می‌پردازند. سپس، نشستی به درخواست ترکیه بین پوتین و اردوغان صورت گرفت. آنان در این نشست نگرانی‌های شان را از افزایش تنش‌ها و تعداد کشته‌شده‌گان ابراز و بر افزایش هماهنگی بین وزرای دفاع دو کشور تأکید کردند. در این گفتگو به نشست‌های آستانه و سوچی و مبارزه با "تروریسم" نیز پرداخته شد و بر انجام اقدامات لازم برای بازگرداندن اوضاع به حالت عادی در ادلب تأکید صورت گرفت.

این‌ها پیامدهای اتکاء به قطع‌نامه‌ها، برنامه‌ها و پروژه‌های بین‌المللی طرح‌شده توسط استعمارگران است، که به چنین نتایج وحشت‌ناک و اسفبار منجر شده است. تنها ۵۳ سرباز بر اثر حملات روسیه و رژیم سوریه در فبروری/فوریه ۲۰۲۰م، جان باختند. وضعیت فعلی ترکیه تلخ و دهشت‌ناک است. ترکیه نمی‌تواند بیان کند که دنباله‌روی از گام‌های امریکا و روسیه، عامل وضعیت فعلی است. آنان با چه توجیه سیاسی می‌خواهند بقای شان را در پیمان‌های ژینو، آستانه و سوچی تثبیت می‌کنند، درحالی‌که حقایق را از چشم مردم پنهان می‌دارند. این که روی این میزها به انقلاب سوریه خیانت شده و این که همین توافق‌نامه‌ها ترکیه را به سمت وضعیت کنونی اش سوق داده است؟ آیا یک انسان راست‌فکر در وزارت خارجه ترکیه وجود ندارد؟

هرچند یگانه مقام بلندپایه‌ای که رئیس جمهور اردوغان بیش‌ترین ملاقات را با وی داشته است، دوست اش پوتین می‌باشد؛ با این حال، منفعت مطلوب این دیدار با این قاتل چیست؟ بدون شک دوستی با امریکا، روسیه، اروپا یا سایر کشورهای کافر استعمارگر یک خودکشی سیاسی و نظامی است و همان‌طوری که همه شاهدیم، بهای گزافی دارد. در نتیجه، ترکیه باید به همکاری‌هایش با امریکا و روسیه، دشمنان اسلام و مسلمانان، نقطه پایان بگذارد و پیمان‌های ژینو، آستانه و سوچی را به زباله‌دانی بیندازد. باید فوراً یک واکنش عملی انجام شود.

شعله‌های آتش ادلب درد ما را تازه می‌کند، درست به مانند دردی که سوریه نه سال قبل از آن رنج می‌برد. بنابراین، ما مسلمانان هیچ چاره‌ای نداریم، جز این که به عقیده‌مان -اسلام- چنگ بزنیم، به راه‌حل‌هایش اعتماد کنیم و از سرزمین‌های مان در برابر اشغال‌گران کافر محافظت کنیم. این امر مستلزم آن است که با عزم راسخ در مقابل برنامه‌های کفار کنار هم‌دیگر باشیم و متفرق

نشویم. باید از کفار دوری کنیم و به دوستی‌شان اعتماد نداشته باشیم و باید دین الله سبحانه و تعالی را نصرت دهیم تا او نیز ما را نصرت دهد و پای‌مان را در راه دین‌اش استوار نگه دارد.

دفتر مطبوعات حزب التحریر - ولایه ترکیه

۴ رجب ۱۴۴۱ هـ.ق

شنبه، ۲۹ فبروری / فوریه ۲۰۲۰ م

شمارهٔ صدور: ۱۴۴۱ / ۰۹

مترجم: امیر حسام